

Οι Ανθρωπιστικές Επιστήμες μέσα από τη ματιά των ακαδημαϊκών της Σχολής

Πανεπιστήμιο Κύπρου
Τμήμα Γαλλικών και
Ευρωπαϊκών Σπουδών

Maria Victoria Soule

Λέκτορας

Ισπανική Γλώσσα και Πολιτισμός

soule.maria-victoria@ucy.ac.cy

22894376

Συνέντευξη

Ποια η σημασία των ανθρωπιστικών επιστημών σήμερα;

Οι ανθρωπιστικές επιστήμες παραμένουν απαραίτητες στον σημερινό κόσμο, καθώς μας επιτρέπουν να εξετάζουμε κριτικά τις αξίες, τις αφηγήσεις και τα πολιτισμικά πλαίσια που διαμορφώνουν τις κοινωνίες. Σε μια εποχή όπου η τεχνολογία και η παγκοσμιοποίηση κυριαρχούν σε μεγάλο μέρος του δημόσιου λόγου, οι ανθρωπιστικές επιστήμες προσφέρουν ένα πρίσμα μέσα από το οποίο μπορούμε να αμφισβητήσουμε παραδοχές και να διαφυλάξουμε τη συλλογική ιστορική μνήμη. Καλλιεργούν τον αναστοχασμό και μας βοηθούν να κατανοήσουμε όχι μόνο από πού ερχόμαστε, αλλά και πώς μπορούμε να οραματιστούμε ένα πιο συμπεριληπτικό και βιώσιμο μέλλον.

Οι ανθρωπιστικές επιστήμες καλλιεργούν την κριτική ιδιότητα του πολίτη και ενθαρρύνουν τον διάλογο ανάμεσα σε διαφορετικούς πολιτισμούς. Μας εφοδιάζουν με ερμηνευτικές δεξιότητες καίριας σημασίας για την αντιμετώπιση κοινωνικών πολυπλοκότητων—από ερωτήματα ταυτότητας και ανήκειν μέχρι ζητήματα δικαιοσύνης και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Επίσης, καλλιεργούν τη δημιουργικότητα, τον ηθικό αναστοχασμό και τη διαπολιτισμική συνείδηση, δίνοντάς μας τα εργαλεία να αντιμετωπίσουμε τις παγκόσμιες προκλήσεις με ευαισθησία και υπευθυνότητα.

Ποιες προκλήσεις αντιμετωπίζουν;

Οι ανθρωπιστικές επιστήμες έρχονται αντιμέτωπες με μια σειρά από προκλήσεις στην σύγχρονη εποχή. Καταρχάς, υπάρχει η επίμονη πίεση της ωφελιμιστικής λογικής στην εκπαίδευση και στη χάραξη πολιτικής, όπου οι επιστημονικοί κλάδοι συχνά αξιολογούνται με βάση τις άμεσες οικονομικές τους αποδόσεις, παρά με βάση τον ευρύτερο κοινωνικό τους αντίκτυπο. Αυτή η εργαλειακή προσέγγιση τείνει να περιθωριοποιεί τις ανθρωπιστικές επιστήμες σε σχέση με άλλους τομείς.

Ενώ από τη μια οι νέες τεχνολογίες επιτρέπουν την ευρύτερη διάδοση της ανθρωπιστικής γνώσης, από την άλλη υπάρχει και ο κίνδυνος να περιοριστούν σύνθετα πολιτισμικά φαινόμενα σε αποσπασματικά και εύκολα αναλώσιμα στοιχεία. Ταυτόχρονα, η αυξανόμενη διάδοση της παραπληροφόρησης καταδεικνύει την επείγουσα ανάγκη για ενσωμάτωση των κριτικών και αναλυτικών δεξιοτήτων που καλλιεργούν οι ανθρωπιστικές επιστήμες.

Πανεπιστήμιο Κύπρου
Τμήμα Γαλλικών και
Ευρωπαϊκών Σπουδών

María Victoria Soulé

Λέκτορας

Ισπανική Γλώσσα και Πολιτισμός

Συνέντευξη

Δεύτερον, οι ψηφιακοί μετασχηματισμοί δημιουργούν τόσο ευκαιρίες όσο και ζητήματα: ενώ από τη μια οι νέες τεχνολογίες επιτρέπουν την ευρύτερη διάδοση της ανθρωπιστικής γνώσης, από την άλλη υπάρχει και ο κίνδυνος να περιοριστούν σύνθετα πολιτισμικά φαινόμενα σε αποσπασματικά και εύκολα αναλώσιμα στοιχεία. Ταυτόχρονα, η αυξανόμενη διάδοση της παραπληροφόρησης καταδεικνύει την επείγουσα ανάγκη για ενσωμάτωση των κριτικών και αναλυτικών δεξιοτήτων που καλλιεργούν οι ανθρωπιστικές επιστήμες.

Μια σημαντική πρόκληση για τις ανθρωπιστικές επιστήμες είναι η ανάγκη να καταστεί ορατή η συσχέτιση τους με έναν κόσμο που κυριαρχείται από δείκτες και πρακτικές αγοράς. Εξίσου σημαντική είναι και η εξασφάλιση προσβασιμότητας και συμπερίληψης τους, ώστε η έρευνα και η διδασκαλία να απευθύνονται σε ποικίλα ακροατήρια πέρα από την ακαδημαϊκή κοινότητα.

Πού εστιάζεται η έρευνά σας και πώς μπορούμε να κατανοήσουμε τον κόσμο μας μέσα και από το ερευνητικό σας αντικείμενο;

Η έρευνά μου επικεντρώνεται στη διασταύρωση της διεθνούς κινητικότητας φοιτητών—τόσο στη φοίτηση στο εξωτερικό όσο και στη διεθνοποίηση εντός της χώρας—με την ανάπτυξη πολυγλωσσικών ταυτοτήτων μέσω της εκμάθησης γλωσσών. Ιδιαίτερα με ενδιαφέρει το πώς οι φοιτητές διαχειρίζονται τα γλωσσικά τους ρεπερτόρια σε διαφορετικά συμφραζόμενα και πώς αυτές οι εμπειρίες διαμορφώνουν τις ταυτότητές τους, τις ευκαιρίες τους και τις σχέσεις τους.

Η φοίτηση στο εξωτερικό έχει θεωρηθεί παραδοσιακά προνομιακό πλαίσιο για την ανάπτυξη γλώσσας και ταυτότητας. Η δουλειά μου εξετάζει αυτό το πλαίσιο κριτικά, δείχνοντας ότι προσφέρει τόσο δυνατότητες όσο και περιορισμούς. Ενώ η κινητικότητα μπορεί να ενθαρρύνει συναντήσεις με την πολυπολιτισμικότητα και να δώσει ερεθίσματα για αναστοχασμό πάνω στις γλωσσικές πρακτικές, παράγοντες όπως οι θεσμικές πολιτικές, τα κοινωνικά δίκτυα ή οι κυρίαρχες ιδεολογίες για τη γλώσσα συχνά καθορίζουν σε ποιο βαθμό οι φοιτητές επωφελούνται. Η ανάπτυξη πολυγλωσσικών ταυτοτήτων, επομένως, δεν μπορεί να κατανοηθεί αποκλειστικά μέσα από το πρίσμα των ατομικών κινήτρων ή δράσεων—διαμορφώνεται και από το ευρύτερο κοινωνικό, πολιτισμικό και θεσμικό περιβάλλον στο οποίο συμμετέχουν οι φοιτητές.

Ταυτόχρονα, ερευνώ το πώς η διεθνοποίηση εντός της χώρας δημιουργεί δυνατότητες για όσους δεν ταξιδεύουν στο εξωτερικό. Μέσα από την ενσωμάτωση πολυγλωσσικών και πολυπολιτισμικών διαστάσεων στις εγχώριες αίθουσες και πανεπιστημιούπολεις, οι φοιτητές μπορούν να έρθουν σε επαφή με την πολυπολιτισμικότητα με τρόπους εξίσου μεταμορφωτικούς. Αυτή η ευρύτερη θεώρηση της διεθνοποίησης αναδεικνύει ότι η κινητικότητα δεν περιορίζεται στη φυσική μετακίνηση· μπορεί να λάβει χώρα στις καθημερινές αλληλεπιδράσεις όπου συναντώνται γλώσσες και πολιτισμοί.

Πανεπιστήμιο Κύπρου
Τμήμα Γαλλικών και
Ευρωπαϊκών Σπουδών

María Victoria Soulé

Λέκτορας

Ισπανική Γλώσσα και Πολιτισμός

Συνέντευξη

Εστιάζοντας στις πολυγλωσσικές ταυτότητες, απομακρύνομαι από την αντίληψη ότι οι γλώσσες είναι ξεχωριστά, απομονωμένα συστήματα. Αντίθετα, τα άτομα αντλούν από το σύνολο των γλωσσικών τους ρεπερτορίων—είτε πρόκειται για πλήρη είτε για μερική γνώση—για να δημιουργήσουν νόημα και να συνδεθούν με τους άλλους. Αυτή η οπτική μας βοηθά να κατανοήσουμε τον κόσμο ως έναν χώρο όπου η γλωσσική ποικιλομορφία δεν αποτελεί εμπόδιο, αλλά πηγή ένταξης, δημιουργικότητας και διαπολιτισμικού διαλόγου.

Μία σημαντική διάσταση της έρευνάς σας και η σημασία της

Μία σημαντική διάσταση της έρευνάς μου είναι η ανάλυση του τρόπου με τον οποίο αναπτύσσεται η πολυγλωσσική ταυτότητα σε διαφορετικά πλαίσια, όπως αυτά της κινητικότητας και της διεθνοποίησης. Αντί να αντιμετωπίζω την εκμάθηση γλωσσών ως κατάκτηση ξεχωριστών κωδικών, διερευνώ το πώς οι φοιτητές αξιοποιούν το πλήρες γλωσσικό τους ρεπερτόριο—μεταβαίνοντας, συνδυάζοντας ή διαμεσολαβώντας ανάμεσα σε γλώσσες—για να τοποθετηθούν σε νέα κοινωνικά και ακαδημαϊκά περιβάλλοντα. Αυτή η προσέγγιση αναγνωρίζει ότι οι φοιτητές δεν αποκτούν απλώς πρόσθετες γλώσσες· αναδιαμορφώνουν την αίσθηση του εαυτού τους και του ανήκειν, με τρόπους που αντικατοπτρίζουν τόσο την προσωπική τους δράση όσο και την επίδραση θεσμικών, πολιτικών και κοινωνικών παραγόντων.

Η σημασία αυτής της διάστασης έγκειται στην ικανότητά της να αμφισβητεί παραδοσιακές αντιλήψεις για τη διδασκαλία γλωσσών. Δείχνοντας ότι η εκμάθηση γλώσσας είναι αδιαχώριστη από την ταυτότητα, η έρευνά μου αναδεικνύει τη σημασία της δημιουργίας εκπαιδευτικών περιβαλλόντων που εκτιμούν τη γλωσσική ποικιλομορφία και ενθαρρύνουν τους φοιτητές να αντλούν από όλες τις γλώσσες τους. Αυτό ισχύει όχι μόνο για τους φοιτητές που μετακινούνται στο εξωτερικό, αλλά και για εκείνους που παραμένουν στα ιδρύματα της χώρας τους. Η διεθνοποίηση εντός της χώρας—μέσα από πολυγλωσσικές αίθουσες, διαπολιτισμικές (εικονικές) ανταλλαγές ή την παρουσία διεθνών συμφοιτητών—μπορεί να αποτελέσει εξίσου ισχυρά πλαίσιο για τη διαπραγμάτευση πολυγλωσσικών ταυτοτήτων.